

MOJ PRIJATELJ ROBOT?!

Imam prijatelja robota. Zove se Svijetlić. A znate li zašto? Pogodili ste, svijetli u mraku!

Svijetlić je mali robot crvene boje. Ne znam od čega je napravljen, ali znam da je došao s Marsa. Težak je točno deset kilograma. Zna letjeti, no ne baš visoko, tek toliko da ne treba hodati. Ima kockastu glavu, tri ruke, dvije noge i lijepa kvadratna dva oka. Na glavi su dvije male antene, služe mu za razmišljanje. Kada se sjeti nečeg pametnog, antene narastu i zasvijetle crvenim svjetlom. Sada je visok samo četrdeset centimetara, ali svake godine naraste jedan centimetar. Tako da je sada on manji od mene, a ja veći od njega. Moj robot je 5.2. proslavio 6. rođendan. Jako se veselio darovima.

On voli jesti voće i povrće. Pije samo domaći sok od bazge. Pomaže nam kuhati ručak. Zna oprati suđe. Ponekad stane pa ga treba nauljiti čistim maslinovim uljem. On je pravi kućni robot.

Moj Svijetlić je jako pametan kao i svi drugi roboti na svijetu. Svaki dan ide sa mnom u školu jer najviše voli učiti. Tako brzo množi i dijeli, čita priče i bajke sa mnom. Ima puno prijatelja i ponekad je baš smiješan. Jednom je skoro pao u vodu, ali sam ga ja spasio te smo točno tada postali najbolji prijatelji. Volimo zajedno šetati šumom, a s nama je i moj mali psić Dogi. Kod kuće zajedno gledamo filmove i serije. Svijetlić zna rezati razne neobične oblike, a zatim zajedno bojamo i crtamo. Slušamo dječje pjesme pa sam ga naučio plesati. Zajedno igramo nogomet.

Jako volim svog prijatelja Svijetlića!

Marko Japec, 2.b

OŠ Konjščina

Mentorica: Maja Đurđinovski

MOJ PRIJATELJ ROBOT?!

Za svoj 8.rođendan zaželjela sam si robota. Ja jako volim robote! Mama i tata su pronašli firmu koja proizvodi robote, zove se Robox i tako je moj robot stigao u našu kuću. Tako sam bila sretna, ispunila mi se najveća želja!

Moj je robot težak 48,5kg, a visok je 1m i 3cm. Ima žarko plave oči, mali nos i uši kao panda. U principu sličan je drugim robotima, ali ipak je poseban. Sličan je medvjediću i zbog toga ga još više volim. Prvu je noć spavao kraj mog kreveta na mom udobnom tepihu. Za vrijeme Covida 19 spavao je sa mnom jer sam se bojala da se i on ne razboli. Ipak još nitko ne zna mogu li i roboti dobiti taj strašni virus. Svakog dana otvorim prozor da on i ja udahnemo svježi zrak.

Da nema mog robota, ne bih doživjela toliko lijepih trenutaka. S njim se igram u parku, na livadi i u stanu. Uvijek ga vodim sa sobom kod bake, a on mi pjeva: I-dem s Emi-nom kod dje-da i ba-ke

Ram-tam, ram- tam tam!

Dragi moj robot, uvijek me usreći kad sam tužna! Jako ga volim i ne bih ga htjela izgubiti!

Emina Margetić, 2.b

OŠ Konjščina

Mentorica: Maja Đurđinovski